

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

1782 *Reial decret llei 3/2019, de 8 de febrer, de mesures urgents en l'àmbit de la ciència, la tecnologia, la innovació i la universitat.*

I

La recerca científica i tècnica, el desenvolupament i la innovació, inclòs l'àmbit universitari, constitueixen factors indispensables per al creixement econòmic d'un país i contribueixen de manera decisiva al progrés i benestar socials. Per aquest motiu, des de finals de la dècada dels noranta, i observant el diferencial de competitivitat, a l'agenda de la Unió Europea les polítiques d'R+D+I han ocupat un lloc destacat, i es consideren una de les claus per a la creació d'ocupació i el creixement a llarg termini, la millora de la competitivitat i la productivitat i per atendre els reptes internacionals.

Al llarg dels últims anys, el descens en la inversió pública en el Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació ha ocasionat un retard progressiu respecte a la Unió Europea i la pèrdua d'eficiència en el funcionament dels òrgans esmentats, sumat als increments normatius progressius en el sistema de control de la gestió dels organismes i les entitats que formen part d'aquest Sistema.

Les mesures que conté aquest Reial decret llei han de permetre als organismes i les entitats que formen part del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació complir més eficaçment el propòsit primordial que els assisteix, que és el de fomentar la recerca científica i tècnica en tots els àmbits del coneixement, com a factor essencial per desenvolupar la competitivitat i la societat basada en el coneixement, mitjançant la creació d'un entorn econòmic, social, cultural i institucional favorable al coneixement i a la innovació.

Hi ha un consens clar des del punt de vista polític i social d'acord amb el qual l'economia espanyola ha d'avançar cap a un model productiu en què la innovació està cridada a incorporar-se definitivament com una activitat sistemàtica de totes les empreses, independentment del seu sector i mida, i en què els sectors de mitjana i alta tecnologia han de tenir més protagonisme. L'aposta per la recerca i la innovació és fonamental en el context de límits ambientals, per facilitar la transició ecològica de l'economia i per garantir un desenvolupament sostenible, segur, just i durador.

La situació de la recerca i el desenvolupament a Espanya en el període 2010-2017 mostra, no obstant això, una tendència preocupant.

Així, d'acord amb les últimes dades estadístiques disponibles, el 2017 a Espanya la ràtio d'inversió en R+D sobre el PIB va significar un 1,20% (INE), mentre que la mitjana de la UE-28 va ser d'un 2,07% (Eurostat). En l'última dècada, aquesta bretxa d'inversió pública i privada en R+D entre Espanya i la mitjana de la UE, lluny de reduir-se, s'ha engrandit. En el període 2009-2017, el conjunt de la UE ha invertit un 22% més en R+D, mentre que Espanya ho ha fet un 5,8% menys. Aquesta tendència ens situa cada vegada més lluny de l'objectiu de la Unió Europea d'invertir l'any 2020 el 3% del PIB en recerca i desenvolupament per generar creixement i ocupació.

Des de l'inici de la crisi econòmica fins al 2017, s'ha reduït la inversió pública en R+D un 26,2% a Espanya fins a situar-la en nivells d'inversió similars als del 2007. Un salt endarrere de deu anys.

En l'actualitat, no queda cap indici de dubte sobre l'estreta vinculació entre la inversió en R+D i el creixement econòmic dels estats. Els que hi han invertit més –i de manera més constant– al llarg dels anys són els que gaudeixen de nivells més alts de riquesa i, sobretot, de més fortalesa econòmica per resistir els embats de les crisis econòmiques.

És, per tant, més necessari que mai, adoptar passos decidits a favor del foment del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, i dotar-lo dels instruments més àgils per a la consecució d'una triple sèrie d'objectius.

En primer lloc, permetre una inversió pública i privada més eficaç en els organismes i les entitats que formen part del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, i adoptar les decisions necessàries per facilitar-ho a través d'aquesta disposició amb força de llei.

En segon lloc, fomentar la incorporació del talent en aquestes organitzacions i entitats, potenciant que els millors investigadors puguin incorporar-se i consolidar les seves carreres en el Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, en un context d'estabilitat pressupostària i financera, i que puguin centrar els seus esforços en la consecució dels objectius de la recerca, el desenvolupament i la innovació. D'aquesta manera, es persegueix revertir la tendència negativa de l'última dècada, en què molts investigadors i investigadores van haver de deixar les seves carreres científiques o fins i tot van haver d'emigrar a fi de poder desenvolupar plenament les seves carreres i capacitats professionals.

En aquest sentit, a través de diversos mecanismes de caràcter complementari del que preveu aquest Reial decret llei, s'ha de procedir a adoptar mesures tendents al foment de la incorporació del talent esmentat en aquestes entitats: es reforcen les ofertes d'ocupació pública per tal de dotar de mitjans personals i millorar l'ocupació pública en l'àmbit de la recerca, el desenvolupament i la innovació i de la política científica i tecnològica.

Igualment, a través de la prioritització en futures ofertes de l'accés a l'ocupació pública en l'àmbit de l'R+D+I, i així es permet dotar les entitats, els organismes i les administracions competents en matèria científica, tecnològica i d'innovació, com també les universitats públiques, del personal mínimament necessari per emprendre adequadament l'exercici de les seves atribucions i competències per a un millor desenvolupament de la recerca, i s'adopten les mesures que siguin pertinents en l'àmbit de la taxa de reposició d'efectius en l'àmbit esmentat.

Amb tot això, milloren substancialment els procediments de gestió interna del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, i es dona lloc a un compliment millor de les seves funcions en l'àmbit de l'R+D+I, ja que així queden coberts els serveis comuns necessaris per donar suport als organismes i les entitats en l'acompliment de les seves cometes específiques.

I finalment i en tercer lloc, mitjançant aquest Reial decret llei es pretén agilitzar progressivament la gestió en l'àmbit del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, dotar-lo dels millors instruments procedimentals a fi que les carreres dels investigadors es puguin dedicar íntegrament a la tasca que els és pròpia, i disminuir les càrregues administratives excessives que, a vegades, poden ser contraproductives, sense menysprejar en cap cas el control de la seva gestió a través dels mecanismes públics establerts.

Per tant, a l'efecte d'assolir els objectius esmentats en l'àmbit del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, és més necessari que mai millorar els procediments de gestió de les unitats i els centres dedicats al desenvolupament científic i tecnològic, la recerca i la innovació.

La concurrència dels requisits de necessitat extraordinària i urgent a què fa referència l'article 86 de la Constitució espanyola queda patent en aquest cas, tenint en compte les conseqüències negatives que en podrien derivar, en els propers anys, com a resultat de la inacció dels poders públics en l'àmbit de la ciència, la tecnologia i la innovació, ja que, tal com s'ha observat prèviament, els números presenten una involució progressiva en la inversió i l'eficiència del Sistema, la qual cosa el podria portar a una parada tècnica en un espai breu de temps, i *a posteriori* impossibilitar assolir el nivell que mereix el Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació.

En aquest sentit, i de conformitat amb la doctrina reiterada del Tribunal Constitucional, el concepte de necessitat extraordinària i urgent que conté la Constitució no és, de cap manera, «una clàusula o expressió buida de significat dins de la qual el marge lògic d'apreciació política del Govern es mogui lliurement sense cap restricció, sinó, per contra,

la constatació d'un límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets llei», raó per la qual aquest Tribunal pot, «en supòsits d'ús abusiu o arbitrari, rebutjar la definició que els òrgans polítics facin d'una situació determinada» (SSTC 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5).

El control del Tribunal Constitucional consisteix en un control jurisdiccional *ex post*, i té per missió vetllar perquè el Govern no s'hagi apartat del marge d'apreciació que concedeix la norma, això és, que aquell es mantingui dins del concepte jurídicament assequible que és la situació de «necessitat extraordinària i urgent». Es tracta, en definitiva, d'un «control extern, en el sentit que ha de verificar, però no substituir, el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern» (STC 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3, i les que s'hi citen).

La fiscalització adequada del recurs al decret llei requereix l'anàlisi de dos aspectes des de la perspectiva constitucional: d'una banda, la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern en la seva aprovació (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4) i, d'altra banda, l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir a aquesta (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4).

Com assenyala l'STC 332/2005, de 15 de desembre (FJ 6), encara que els dos aspectes estan íntimament lligats, el seu examen separat facilita des d'un punt de vista metodològic l'anàlisi de les consideracions de les parts i, en darrera instància, el control que correspon efectuar al Tribunal Constitucional.

Quant a la definició de la situació d'urgència, la doctrina ha precisat que no és necessari que aquesta definició expressa de la necessitat extraordinària i urgent l'hagi de contenir sempre el mateix reial decret llei, sinó que aquest pressupòsit cal deduir-lo igualment d'una pluralitat d'elements.

Quant a la segona dimensió del pressupòsit habilitador de la legislació d'urgència –connexió de sentit entre la situació de necessitat definida i les mesures que el reial decret llei adopta–, la doctrina del Tribunal Constitucional «ha afirmat un criteri o una perspectiva doble per valorar l'existència de la connexió de sentit: el contingut, d'una banda, i l'estructura, de l'altra, de les disposicions que inclou el reial decret llei controvertit» (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 1/2012, de 13 de gener, FJ 11, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 9).

El Tribunal Constitucional ha admès l'ús del decret llei en situacions que s'han qualificat de «conjuntures econòmiques problemàtiques», per al tractament de les quals representa un instrument constitucionalment lícit, en la mesura que és pertinent i adequat per a la consecució del fi que justifica la legislació d'urgència, que no és altre que subvenir a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requereixin una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (SSTC 31/2011, de 17 de març, FJ 4; 137/2011, de 14 de setembre, FJ 6, i 100/2012, de 8 de maig, FJ 8).

En aquest cas, el caràcter estructural de la reforma als efectes de permetre el funcionament adequat del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació es desplega en les dues grans modificacions normatives abordades a través d'aquest: les disposicions, d'una banda, que permeten una inversió més eficaç en el Sistema esmentat, i les altres que coadjuven a la consecució de l'objectiu economicofinancer esmentat, mitjançant la simplificació necessària de tràmits de gestió en els organismes i les entitats que formen part del Sistema, i així es facilita el funcionament ordinari d'aquests i s'evita el col·lapse administratiu en què, a vegades, es veuen sumits, en subsumir la gestió de polítiques sectorials d'una gran complexitat en marcs generals normatius que no atenen les especificitats pròpies del funcionament i l'organització de la recerca, el desenvolupament, la innovació i la política científica i tecnològica.

Cal advertir que el fet que es consideri una reforma estructural no impedeix, per si sol, la utilització de la figura del decret llei, ja que el possible caràcter estructural del problema que es vol tallar no exclou que aquest problema es pugui convertir en un moment donat en

un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifiqui l'aprovació d'un decret llei, la qual cosa s'ha de determinar atenent les circumstàncies concurrents en cada cas (STC 137/2011, FJ 6; reiterat a SSTC 183/2014, FJ 5; 47/2015, FJ 5, i 139/2016, FJ 3).

II

De conformitat amb el que disposa l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, aquest Reial decret llei s'ajusta als principis de bona regulació i, en particular, als principis de necessitat i eficiència, i hi ha raons fundades d'interès general per a la seva aprovació, tenint en compte el retrocés de la inversió pública i privada en recerca, desenvolupament i innovació dels últims exercicis i la necessitat de dotar el Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació de mecanismes àgils que els permetin l'atracció del talent humà i de les inversions necessàries per evitar el retrocés de les polítiques científiques i tecnològiques al nostre país, i situar-lo de nou en la mitjana dels estats del nostre entorn en matèria de gestió innovadora i inversions.

Es tracta, igualment, d'una disposició amb força de llei en què és evident el principi de proporcionalitat, atès que les mesures que preveu (tant les relatives a la gestió de recursos humans com les pròpies en matèria de gestió econòmicofinancera, pressupostària, de comptabilitat, control i tramitació administrativa en l'àmbit dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat) s'ajusten plenament a l'objectiu que es vol aconseguir mitjançant aquest instrument, que és el de garantir l'eficàcia en la gestió del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, fomentar el funcionament adequat dels organismes i les entitats que en formen part, atreure el millor talent en matèria de personal a aquests organismes i entitats, i evitar així la fuga de cervells, i impulsar l'increment de la inversió tant pública com privada en el Sistema esmentat, a fi de tornar a situar la política científica, tecnològica i d'innovació al centre del debat públic i de l'acció de govern.

Les mesures que conté aquest Reial decret llei són adequades i proporcionades a les necessitats que exigeixen el seu dictat, sense que a aquests efectes es pugui considerar que hi hagi altres alternatives menys restrictives o que imposin menys obligacions als destinataris: més aviat al contrari, després de l'adopció d'aquesta norma amb rang de llei s'han d'establir procediments de gestió més àgils per a tots els interessats en cadascun dels organismes i les entitats assenyalats, i així se'ls permet una consecució millor dels seus objectius en l'àmbit de la ciència, la tecnologia, la recerca, el desenvolupament i la innovació.

III

Aquest Reial decret llei s'estructura en cinc articles, una disposició addicional, una disposició transitòria i quatre disposicions finals.

Es regula així la contractació de personal laboral dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat amb càrrec als crèdits d'inversions, i es permet a aquests disposar d'informes tipus anuals de l'Advocacia de l'Estat, als efectes d'agilitzar la gestió de les contractacions de caràcter laboral efectuades pels organismes esmentats: amb això milloren substancialment els procediments de gestió interna del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, i es dona lloc a un compliment millor de les seves funcions en l'àmbit de la recerca, el desenvolupament i la innovació, ja que així queden coberts els serveis necessaris per donar suport als organismes i les entitats en l'acompliment de les seves cometes específiques.

Una altra de les mesures extraordinàries adoptades a través d'aquesta norma, amb la finalitat que la gestió financera adequada no perjudiqui les funcions de recerca que els són pròpies, consisteix a establir un mandat perquè en el termini d'un any s'adoptin les mesures necessàries que permetin als organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat que no tinguin la condició d'agència estatal disposar d'una gestió financera centralitzada.

Juntament amb això, i també en l'àmbit de la gestió economicofinancera dels organismes públics de recerca, s'estableixen mesures relatives a les regles de control intern de la gestió esmentada, per tal de coadjuvar a la finalitat de contribuir a la generació, difusió i transferència del coneixement per resoldre els problemes essencials de la societat com a factor essencial per desenvolupar la competitivitat i la societat basada en el coneixement, mitjançant la creació d'un entorn econòmic, social, cultural i institucional favorable al coneixement i a la innovació; s'estableix així que el control intern dels organismes esmentats és el control financer permanent, d'acord amb el que preveuen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i el Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Mitjançant la mesura esmentada es garanteix en tot moment el control intern adequat de la gestió economicofinancera pròpia dels organismes esmentats, i s'atribueix a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat l'exercici de les funcions de control financer permanent sobre aquesta, la qual cosa li permet verificar, d'una manera contínua realitzada a través de la intervenció delegada corresponent, la situació i el funcionament de les entitats del sector públic estatal en l'aspecte economicofinancer, per comprovar el compliment de la normativa i les directrius que els regeixen i, en general, que la seva gestió s'ajusta als principis de bona gestió financer i en particular al compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i d'equilibri financer, tal com preceptua l'article 157 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

En aquest sentit, cal assenyalar que la disposició final vint-i-novena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, ha procedit a introduir un nou apartat cinquè a l'Acord del Consell de Ministres de 20 de desembre de 2013, sobre règim de control economicofinancer aplicable per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat a determinats organismes públics, que ja eximeix de la funció interventora, i la substitueix pel control financer permanent, totes les actuacions dels organismes públics de recerca que donin lloc a la realització de despeses i pagaments finançats totalment o parcialment amb fons provinents d'institucions comunitàries o internacionals. Aquesta mesura, per tant, complementa el que estableix l'esmentada Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, sense minva, en cap cas, del control intern de la seva gestió economicofinancera per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

També s'habilita els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, les universitats públiques no transferides, així com els consorcis, les fundacions i altres entitats de dret públic que siguin agents d'execució del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació i estiguin adscrits a l'Estat a concertar operacions de crèdit com a conseqüència dels avançaments reemborsables que se'ls concedeixen amb càrrec al capítol 8 del pressupost de l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableixin les lleis corresponents de pressupostos generals de l'Estat. Aquesta autorització és aplicable únicament als avançaments que es concedeixin amb la finalitat de facilitar la disponibilitat de fons per al pagament de la part de les despeses que, una vegada justificades, es financin amb càrrec al Fons Europeu de Desenvolupament Regional o al Fons Social Europeu.

S'estipula igualment que l'Agència Estatal de Recerca, per executar la comprovació de subvencions i ajudes concedides en el marc del Pla estatal de recerca científica i tècnica i d'innovació, o en el dels instruments que els substitueixin, si s'escau, en cas d'insuficiència de mitjans propis disponibles, pot sol·licitar la col·laboració, retribuïda o no, d'empreses privades d'auditoria o auditors de comptes o fer encàrrecs a mitjans propis, que s'han d'ajustar a les normes i instruccions que aquella determini, tenint en compte l'escassetat de plantilla en el si de l'Agència esmentada per assumir, dins dels terminis establerts legalment i amb els seus mitjans propis, la càrrega de treball existent i futura, i adoptar així les recomanacions formulades a través de la Resolució de 18 de desembre de 2012, aprovada per la Comissió Mixta per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes en relació

amb l'informe de fiscalització del programa pressupostari 463B, «Foment i coordinació de la recerca científica i tècnica», exercici 2005.

Així mateix, s'adopten, mitjançant aquesta norma, mesures de suport financer a les actuacions en parcs científics i tecnològics, consistents en el fet que els que, disposant d'un pla de viabilitat, acreditin que estan en una situació financera que els impedeixi complir les obligacions de pagament corresponents, poden sol·licitar l'ajornament de quotes d'amortització amb venciment el 2019 derivades de préstecs o avançaments concedits en virtut de les convocatòries gestionades exclusivament pel Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats (o el ministeri competent en matèria de recerca, desenvolupament i innovació en anys anteriors) des de l'any 2000.

Els parcs científics i tecnològics, com que són el punt de trobada i col·laboració entre els diferents subjectes del sistema ciència-tecnologia-empresa, són fonamentals per al canvi de model econòmic que el nostre país està fent. Aquest model, amb el suport clar de totes les administracions, es basa en el desenvolupament del teixit empresarial assentat en el coneixement i la tecnologia.

La situació econòmica del nostre país ha repercutit negativament en la situació de les promotores dels parcs científics i tecnològics, que s'han vist afectats seriosament en la seva capacitat de generació d'ingressos. Com a conseqüència d'això, es fa impossible per a aquestes entitats el compliment de les obligacions de reemborsament derivades dels préstecs que es van concedir en virtut de les convocatòries successives d'ajudes atorgades per l'Administració General de l'Estat.

Per pal·liar aquesta situació, es va introduir, a través de disposicions addicionals a les lleis de pressupostos generals de l'Estat per als anys 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 i 2017, un procediment que permetia la possibilitat d'ajornament de les quotes d'amortització, i sense variació en el termini màxim de venciment del préstec.

No obstant les diferents moratòries, per a alguns parcs no s'ha resolt la situació del deute contret amb l'Administració en el marc dels avançaments reemborsables, i la situació actual és d'una gran dificultat per tornar aquests préstecs i amb l'agregant de l'acumulació dels imports a tornar l'any 2019, la qual cosa posa en un risc seriós la viabilitat d'alguns d'aquests parcs.

La situació esmentada no seria desitjable per a les entitats que ja estan tenint resultats positius i que són viables amb vista al futur, per la qual cosa sembla més convenient refinançar-los, de manera que retornin els crèdits en un termini llarg i segueixin complint el seu objectiu de facilitar la col·laboració públicoprivada en R+D+I. Per tant, es fa necessari disposar d'una actuació que possibiliti el refinançament d'aquests pagaments.

El Reial decret llei conté igualment mesures destinades a permetre la millor devolució dels denominats «préstecs renda-universitat», que es van concedir a través de diverses entitats de crèdit en virtut d'un acord formalitzat entre el ministeri competent en matèria universitària i l'Institut de Crèdit Oficial entre els anys 2007 i 2010, amb la finalitat de col·laborar en el finançament dels ensenyaments de màster universitari i, posteriorment, també de doctorat.

Atesa la crisi economicofinancera que hi ha hagut al llarg dels últims anys, molts dels prestataris es troben davant la impossibilitat de fer front als pagaments deguts en virtut d'aquests préstecs, la qual cosa requereix l'adopció de mesures urgents que pal·liïn un possible sobreendeutament dels estudiants, de conseqüències extraordinàriament negatives per a la seva solvència present i futura, ja que la impossibilitat de fer front als pagaments pendents provoca que aquests es vegin impeditos a l'hora de poder subscriure altres instruments financers, efectuar determinades operacions amb entitats de crèdit i, en definitiva, avançar en les seves perspectives econòmiques i vitals.

Per això, s'estableix un límit de 22.000 euros de base imposable general i de l'estalvi de l'impost sobre la renda de les persones físiques per possibilitar la devolució de l'import íntegre del préstec una vegada el prestatari generi una renda que li permeti fer front a aquesta, s'amplia el període de carència dels préstecs esmentats fins en aquell moment, i s'estableix un termini de devolució del préstec de 15 anys.

Es procedeix igualment mitjançant aquest Reial decret llei a modificar diversos preceptes de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, referits a la tramitació de convenis, als procediments de selecció i avaluació del personal docent i investigador i als contractes per a la realització de projectes i per a l'execució de plans i programes públics de recerca científica i tècnica o d'innovació.

Tal com estableix la part expositiva de l'Acord del Consell de Ministres de 15 de desembre de 2017, la subscripció de convenis s'ha consolidat en el temps com una de les tècniques funcionals més importants de cooperació entre les diferents administracions públiques, així com amb el sector privat, en els casos en què la figura esmentada és permesa pel nostre ordenament jurídic.

Als organismes públics de recerca i a les universitats, l'activitat de cooperació esmentada mitjançant la subscripció de convenis o altres fórmules és, si és possible, de més importància. En efecte, la naturalesa de les funcions dels organismes públics de recerca i les universitats es caracteritza pel fet que es duen a terme principalment en el marc de relacions col·laboratives en espais mixtos publicoprivats tant nacionals com internacionals, i per això té finançament extern d'una pluralitat d'agents, que orienten i destinen l'activitat cap a un fi o resultat concret.

Tot això requereix un dinamisme i una celeritat especials que facilitin a aquestes entitats la competitivitat davant d'altres agents nacionals i internacionals, subjectes als calendaris i terminis d'execució estrictes dels projectes, els contractes i altres actuacions singulars de recerca que es duen a terme que, en una proporció cada dia més important, ho fan de manera col·laborativa amb altres subjectes dotats de personalitat jurídica pròpia.

Aquesta especificitat de l'activitat col·laborativa dels organismes públics de recerca i les universitats presideix i es deixa sentir al llarg de tot el text legal que regula la ciència a Espanya, la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació. En concret, aquesta Llei reconeix en l'article 34 la singularitat dels convenis subscrits pels agents públics del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació (entre els quals s'inclouen els organismes públics de recerca i les universitats), i els insereix com una de les tècniques principals per a l'impuls de la recerca científica i tècnica, la innovació, la transferència del coneixement i la difusió i la cultura científica, tecnològica i innovadora.

En l'àmbit de la ciència –i atès que, d'acord amb la Constitució, es tracta d'una competència concurrent entre totes les administracions públiques–, el conveni ha estat un instrument molt recurrent i flexible, que facilita les relacions entre institucions de recerca, l'intercanvi entre grups i científics, el desenvolupament de sinergies i actuacions conjuntes de tot tipus mitjançant la realització de projectes, la posada en comú d'infraestructures i de bases de dades, la realització d'estades en altres institucions, etc. Amb això es vol recalcar que el conveni no s'usa en els organismes públics de recerca i les universitats per articular col·laboracions de contingut jurídic delicat per coordinar i solucionar l'exercici de competències exclusives entre dues administracions públiques a través dels seus òrgans administratius, sinó que constitueix l'instrument operatiu de moltes activitats del dia a dia dels grups de recerca, que permet que les experiències i el cabal científic flueixin a través d'iniciatives multidisciplinàries.

En definitiva, la naturalesa intrínsecament col·laborativa de l'activitat científica, i el caràcter dinàmic i necessàriament expeditiu de les seves actuacions, reclamen un tractament específic de l'ordenament administratiu a l'hora de regular i facilitar l'ús d'un dels seus instruments principals: el conveni.

Es procedeix, per tant, mitjançant aquesta norma a modificar l'article 34 precitat de la Llei 14/2011, d'1 de juny, a fi de millorar l'operativitat d'aquests instruments de col·laboració, i es permet ajustar la durada d'aquests a la realitat dels projectes de recerca científica, tècnica i d'innovació que en motiven la subscripció.

A més, amb la finalitat de garantir la igualtat d'oportunitats en l'exercici de la carrera professional en l'àmbit de la recerca, el desenvolupament i la innovació, s'exhorta que els procediments de selecció i avaluació del personal docent i investigador al servei de les universitats públiques, i del personal investigador i de recerca al servei dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, tinguin en compte les situacions

d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, maternitat, guarda amb fins d'adopció, acolliment, risc durant la lactància i paternitat, de manera que les persones que estiguin o hagin estat en les situacions esmentades tinguin garantides les mateixes oportunitats que la resta del personal que participa en els processos de selecció i avaluació, i el seu expedient, mèrits i *curriculum vitae* no siguin penalitzats pel temps transcorregut en les situacions esmentades.

La Llei 14/2011, d'1 de juny, va significar un avenç important en matèria d'igualtat de gènere perquè inclou, entre altres mesures, el requisit de composició paritària de totes les comissions i comitès avaluadors en la carrera científica i l'avaluació cega del currículum de professionals i de projectes. La mesura que s'estableix ara a través d'aquest Reial decret llei comporta una garantia complementària que assegura la igualtat de tracte i d'oportunitats i facilita la integració de les dones en el Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació i la seva promoció i evolució en les trajectòries professionals científicotècniques.

Finalment, s'introdueixen modificacions addicionals a la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, a fi d'habilitar les administracions públiques, els organismes públics, les universitats públiques i altres entitats del sector públic considerades agents d'execució del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació a realitzar contractes, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat i concurrència, per a l'execució de plans i programes públics de recerca científica i tècnica o d'innovació i finançats mitjançant consignacions pressupostàries anuals conseqüència d'ingressos externs de caràcter finalista.

Pel que fa als títols competencials en virtut dels quals es procedeix a l'aprovació d'aquest Reial decret llei, es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.15a i 18a de la Constitució sobre el foment i la coordinació general de la recerca científica i tècnica i les bases del règim jurídic de les administracions públiques, respectivament.

S'exceptuen de la disposició addicional única anterior, que es dicta a l'empara dels articles 149.1.13a i 14a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat, i la disposició transitòria única que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a l'establiment de les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Ciència, Innovació i Universitats i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 8 de febrer de 2019,

DISPOSO:

Article 1. *Contractació de personal laboral dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat amb càrrec als crèdits d'inversions.*

Per tal d'agilitzar la contractació, per part dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, de personal per a la realització de projectes específics de recerca científica i tècnica, en virtut del que disposen els articles 26.7 i 30 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, l'Advocacia de l'Estat ha d'articular informes tipus de caràcter anual que informin de la proposta general de contractes que s'efectuï per al conjunt de l'annualitat, sense que posteriorment sigui necessari emetre un informe per a cadascuna de les propostes específiques de contractació.

Article 2. *Gestió financera dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat.*

Amb la finalitat que la gestió financera adequada no perjudiqui les funcions de recerca que els són pròpies, en el termini d'un any s'han d'adoptar les mesures necessàries que

permetin als organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat que no tinguin la condició d'agència estatal disposar d'una gestió financera centralitzada.

Article 3. Règim de control intern de la gestió economicofinancera dels organismes públics de recerca.

1. Els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat queden subjectes al control financer permanent en substitució de la funció interventora, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 149 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

2. Independentment del que preveu l'article 161 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, els organismes públics de recerca han de donar compte a la Intervenció General de la implementació de les recomanacions que constin en els informes definitius en el termini d'un mes des de la seva emissió.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'elaborar un informe global anual de control financer permanent i, en cas que estigui previst en el pla anual d'auditoria corresponent, d'auditoria pública dels organismes públics de recerca que reculli els resultats més significatius dels informes emesos, així com de les recomanacions i el seu seguiment. L'informe esmentat ha de ser objecte de publicació.

3. Si transcorreguts dos anys des de la subjecció d'aquests organismes al control financer permanent en substitució de la funció interventora, o en qualsevol moment posterior, es considera que els sistemes i procediments de gestió economicofinancera d'un organisme no són adequats en els termes previstos anteriorment, el Consell de Ministres, a proposta de la Intervenció General, pot acordar l'aplicació de la funció interventora en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, de conformitat amb la naturalesa jurídica de l'organisme.

Article 4. Operacions de crèdit autoritzades.

1. Els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat i les universitats públiques no transferides, així com els consorcis, les fundacions i altres entitats de dret públic que siguin agents d'execució del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació i estiguin adscrits a l'Estat, poden concertar operacions de crèdit com a conseqüència dels avançaments reemborsables que se'ls concedeixen amb càrrec al capítol 8 del pressupost de l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableixi la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. Aquesta autorització és aplicable únicament als avançaments que es concedeixen amb la finalitat de facilitar la disponibilitat de fons per al pagament de la part de les despeses que, una vegada justificades, es financin amb càrrec al Fons Europeu de Desenvolupament Regional o al Fons Social Europeu.

Article 5. Col·laboració en la comprovació de subvencions i ajudes concedides en el marc del Pla estatal de recerca científica i tècnica i del Pla estatal d'innovació.

L'Agència Estatal de Recerca, per executar la comprovació de subvencions i ajudes concedides en el marc del Pla estatal de recerca científica i tècnica i del Pla estatal d'innovació, o dels instruments de planificació que els substitueixin, en cas d'insuficiència de mitjans propis disponibles, pot sol·licitar la col·laboració, retribuïda o no, d'empreses privades d'auditoria o auditors de comptes, o fer encàrrecs a mitjans propis, que s'han d'ajustar a les normes i instruccions que aquella determini. En particular, les relatives a la protecció de la independència i la incompatibilitat del personal auditor susceptible de generar influència.

Per a la fixació de l'objecte i les condicions de col·laboració que preveu aquest article, s'ha de sol·licitar l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que ha de ser emès en el termini de tres mesos des de la seva sol·licitud per l'òrgan competent de l'Agència Estatal de Recerca.

Disposició addicional única. *Suport financer a les actuacions en parcs científics i tecnològics.*

Les entitats promotores de parcs científics i tecnològics que acreditin que estan en una situació financera que els impedeixi complir les obligacions de pagament corresponents poden sol·licitar l'ajornament de quotes d'amortització amb venciment el 2019 derivades de préstecs o avançaments concedits en virtut de les convocatòries gestionades exclusivament pel Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats (o el ministeri competent en matèria de recerca, desenvolupament i innovació en anys anteriors) des de l'any 2000.

L'ajornament el pot concedir el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Hisenda, d'acord amb les condicions següents:

1. S'han de respectar els límits d'intensitat d'ajuda permesos per la normativa comunitària en matèria d'ajudes d'Estat.
2. El termini màxim de venciment dels préstecs no ha de variar, i les quotes ajornades poden ser objecte de fraccionament.
3. Les quotes ajornades han de meritjar el tipus d'interès del deute emès per l'Estat en instruments amb venciment similar.
4. S'han d'aportar les garanties addicionals que es determinin en cada cas.
5. En el cas d'entitats del sector públic, l'operació ha de tenir l'autorització de l'administració a la qual l'entitat pertanyi i, addicionalment, aquesta administració ha d'assumir subsidiàriament el pagament del deute l'ajornament del qual se sol·licita. Així mateix, les quotes ajornades poden ser objecte de compensació amb qualsevol pagament que s'hagi d'efectuar des de l'Estat a l'administració esmentada.

Mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats es poden dictar les instruccions que siguin necessàries per al compliment d'aquesta disposició.

Disposició transitòria única. *Disposicions aplicables a determinats préstecs universitaris.*

1. Les persones que hagin subscrit préstecs universitaris concedits a través de les convocatòries aprovades mitjançant l'Ordre CIN/2940/2008, de 14 d'octubre, per la qual es regulen els préstecs lligats a la possessió d'una renda futura per realitzar estudis de màster universitari; l'Ordre EDU/3108/2009, de 17 de novembre, per la qual es regulen els préstecs lligats a la possessió d'una renda futura per realitzar estudis de postgrau de màster universitari o de doctorat, i l'Ordre EDU/3248/2010, de 17 de desembre, per la qual es regulen els préstecs universitaris per realitzar estudis de postgrau de màster i de doctorat, poden, amb anterioritat al dia 30 de juny de 2019, optar per la novació dels seus instruments contractuals respectius, de conformitat amb el que estipula aquesta disposició transitòria, la qual comença a tenir efecte a partir de la data assenyalada.

2. La novació l'han de sol·licitar els prestataris mitjançant el formulari tipus habilitat a aquest efecte a la seu electrònica del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, adreçat al secretari general d'Universitats.

3. Les condicions de la novació esmentada són les següents:

a) El termini d'amortització dels préstecs universitaris concedits queda paralitzat i només es reinicia, per a cadascun dels prestataris dels instruments esmentats, a partir de l'exercici següent a aquell en què el prestatari sobrepassi en l'exercici anterior el llindar de base imposable general i de l'estalvi de l'impost sobre la renda de les persones físiques de 22.000 euros.

Als efectes de l'inici del període d'amortització del préstec corresponent, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de facilitar al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i a l'Institut de Crèdit Oficial, del col·lectiu de prestataris que es remeti i prèvia obtenció de l'autorització dels interessats a què es refereixin les dades objecte del subministrament, la informació corresponent a la base imposable general i de la base imposable de l'estalvi de l'impost sobre la renda de les persones físiques de l'últim exercici

el termini de declaració del qual estigui vençut; tot això, en els termes que regula l'article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) No es poden acollir a l'opció esmentada els prestataris el lliurar de base imposable general i de l'estalvi de l'impost sobre la renda de les persones físiques dels quals hagi superat els 22.000 euros i que estiguin actualment en procés de devolució del seu préstec corresponent.

c) El període de carència dels préstecs a què sigui aplicable aquesta disposició transitòria, sense meritació d'interessos, comprèn els anys següents a aquells en què el prestatari final no assolixi la base imposable general i de l'estalvi de l'impost sobre la renda de les persones físiques de 22.000 euros.

En tot cas, s'estableix un període de carència inicial fins al 31 de desembre de 2019, per a tots els préstecs que s'acullin a la novació que preveu aquesta disposició transitòria.

d) El termini de devolució de les quantitats degudes és de 15 anys des que es produeixi la novació del préstec.

e) Cada anualitat en què se superi el lliurar assenyalat s'ha de procedir a l'amortització d'una desena part de l'import pendent de pagament.

f) L'elevació a públic de la novació del préstec no produeix cap despesa notarial.

g) Es mantenen idèntiques les condicions econòmiques restants subscrietes pels prestataris amb les entitats de crèdit col·laboradores en els contractes de préstec inicials.

4. Les persones prestatàries que hagin reemborsat quantitats sense superar el lliurar abans esmentat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei no en poden exigir la devolució.

5. El que estableix aquesta disposició no és aplicable als prestataris que, no havent acreditat la finalització dels estudis que van motivar la concessió del préstec, hagin incomplert les condicions generals o específiques d'aquest, i han de procedir a la devolució íntegra anticipada del que deuen.

6. Queden condonades les quantitats degudes i no amortitzades pels qui hagin subscrit els préstecs concedits a través de les convocatòries a què fa referència l'apartat 1 i que morin amb posterioritat a la seva concessió.

7. S'habilita la persona titular del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats a adoptar les disposicions que siguin necessàries per donar lloc al desplegament i l'execució del que disposa aquesta disposició transitòria.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.*

U. L'article 34 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Convenis.*

1. Els agents públics de finançament o execució del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, inclosos les administracions públiques, les universitats públiques, els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, els consorcis i les fundacions participades per les administracions públiques, els organismes de recerca d'altres administracions públiques, i els centres i les institucions del Sistema Nacional de Salut, poden subscriure convenis subjectes al dret administratiu. Poden subscriure aquests convenis els mateixos agents públics entre si, o amb agents privats que realitzin activitats de recerca científica i tècnica, nacionals, supranacionals o estrangers, per a la realització conjunta de les activitats següents:

- a) Projectes i actuacions de recerca científica, desenvolupament i innovació.
- b) Creació o finançament de centres, instituts, consorcis o unitats de recerca, i infraestructures científiques.
- c) Finançament de projectes científicotècnics singulars.

- d) Formació de personal científic i tècnic.
- e) Divulgació científica i tecnològica.
- f) Ús compartit d'immobles, d'instal·lacions i de mitjans materials per dur a terme activitats de recerca científica, desenvolupament i innovació.

2. Als efectes del que preveu l'article 49.h) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, la vigència dels convenis dels paràgrafs a), c), d) i e) de l'apartat anterior, vinculats a un programa o projecte espanyol, europeu o internacional d'R+D+I, ha d'estar determinada a les clàusules del mateix conveni, i no pot superar en cap cas els cinc anys de durada inicial. Els signants en poden acordar unànimement la pròrroga, abans de la finalització del termini de vigència previst, per un període de fins a cinc anys addicionals.

Els convenis de les lletres b) i f) de l'apartat anterior que afectin consorcis d'infraestructures de recerca europees, així com els convenis de la lletra b) de l'apartat anterior pels quals es creen o financen centres, instituts, consorcis o unitats de recerca i infraestructures científiques que siguin agents del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, poden tenir una durada de deu anys, i els signants en poden acordar unànimement la pròrroga, abans de la finalització del termini previst, per un període de fins a set anys addicionals, sense perjudici del termini de durada que correspongui al consorci en funció del compliment dels fins per als quals es va crear, per les exigències del projecte científic, o per la naturalesa de les inversions que requereixi o l'amortització d'aquestes.

3. En aquests convenis s'hi han d'incloure les aportacions realitzades pels qui hi intervenen, així com el règim de distribució i protecció dels drets i resultats de la recerca, el desenvolupament i la innovació. La transmissió dels drets sobre aquests resultats s'ha de realitzar amb una contraprestació que correspongui al seu valor de mercat.

4. L'objecte d'aquests convenis no pot coincidir amb el de cap dels contractes que regula la legislació sobre contractes del sector públic.

5. La creació de centres, instituts i unitats de recerca a través de convenis de col·laboració ha de tenir en consideració en cada cas les normes pròpies de constitució que hi siguin aplicables.

6. Així mateix, es poden subscriure convenis amb institucions i empreses estrangeres com a forma de promoció de la internacionalització del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació.»

Dos. S'introdueix un nou paràgraf en l'apartat 4 de la disposició addicional tretzena, que queda redactat de la manera següent:

«A més, els procediments de selecció i avaluació del personal docent i investigador al servei de les universitats públiques, i del personal investigador i de recerca al servei dels organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, han de tenir en compte les situacions d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, maternitat, guarda amb fins d'adopció, acolliment, risc durant la lactància i paternitat, de manera que les persones que estiguin o hagin estat en les situacions esmentades tinguin garantides les mateixes oportunitats que la resta del personal que participa en els processos de selecció i avaluació, i el seu expedient, mèrits i curriculum vitae no siguin penalitzats pel temps transcorregut en aquestes situacions. El Govern ha de regular la manera com aquestes circumstàncies s'han de tenir en compte.»

Tres. Es modifica la disposició addicional vint-i-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Normes comunes als contractes per a la realització de projectes i per a l'execució de plans i programes públics de recerca científica i tècnica o d'innovació.*

1. D'acord amb el que assenyalava l'apartat 2 de la disposició addicional quinzena de l'Estatut dels treballadors, no s'aplica el que disposa l'article 15.1.a) d'aquest en matèria de durada màxima del contracte per obra o servei als contractes per a la realització de projectes específics de recerca científica i tècnica a què es refereixen els articles, 20.2, 26.7 i 30 i l'apartat 2 de la disposició addicional catorzena d'aquesta Llei.

Tampoc els és aplicable el que disposen els paràgrafs primer i segon de l'article 15.5 de l'Estatut dels treballadors, d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional quinzena de l'Estatut dels treballadors.

L'excepció que expressa aquest apartat s'aplica únicament a les administracions públiques, els organismes públics, les universitats públiques i altres entitats del sector públic considerades agents d'execució del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació d'acord amb l'article 3.4 d'aquesta Llei, que formalitzin contractes temporals per a la realització de projectes específics de recerca científica i tècnica.

2. Les entitats a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat anterior i que no tinguin ànim de lucre poden realitzar contractes indefinits, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat i concurrència, per a l'execució de plans i programes públics de recerca científica i tècnica o d'innovació i finançats mitjançant consignacions pressupostàries anuals conseqüència d'ingressos externs de caràcter finalista, de conformitat amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, vinculats a la durada dels plans i programes corresponents.

Aquesta previsió ha de respectar, en tot cas, les mesures relatives a la contractació que estableixin les lleis de pressupostos generals.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014.*

Es modifica la disposició addicional cinquanta-quatrena de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-quatrena. *Règim aplicable als contractes formalitzats pels agents públics del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació.*

Atesa la naturalesa singular de la seva activitat, com a excepció al límit que preveu l'article 118 d'aquesta Llei, tenen en tot cas la consideració de contractes menors els contractes de subministrament o de serveis d'un valor estimat inferior o igual a 50.000 euros que formalitzin els agents públics del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, sempre que no es destinin a serveis generals i d'infraestructura de l'òrgan de contractació.

A aquests efectes, s'entenen compresos entre els agents públics del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, en els termes que estableix la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, les universitats públiques, els organismes públics de recerca, les fundacions, els consorcis i altres agents d'execució de l'Administració General de l'Estat, els organismes i les entitats de recerca similars als anteriors dependents d'altres administracions públiques, les fundacions de recerca biomèdica, i els centres, les institucions i els consorcis del Sistema Nacional de Salut.

En els contractes menors que subscriuguin els agents públics del Sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació, la tramitació de l'expedient exigeix l'emissió d'un informe de l'òrgan de contractació en què es justifiqui de manera motivada la necessitat del contracte i que no s'està alterant el seu objecte amb la finalitat d'evitar l'aplicació dels llinars aplicables a aquests.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als contractes el pagament dels quals es verifiqui a través del sistema d'avançaments de caixa fixa o un altre de similar per efectuar pagaments menors, sempre que el valor estimat del contracte no excedeixi els 5.000 euros.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.15a i 18a de la Constitució sobre foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica i les bases del règim jurídic de les administracions públiques, respectivament.

S'exceptuen de l'anterior la disposició addicional única que es dicta a l'empara dels articles 149.1.13a i 14a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat, i la disposició transitòria única que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a l'establiment de les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

Per la seva banda, les disposicions finals primera i segona, que modifiquen, respectivament, la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, i la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, s'emparen en els mateixos títols competencials que les normes modificades.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de febrer de 2019.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN